

त्रिका० सूखे पु० स्वार्थे क । पूज्ये त्रि० जटा० । नाथोक्तौ
यपे संघायां कन् । देवे तपोधने पु० मेदि० अमरः ।
“सखे । स्त्रायुनिर्मिताः पाशास्तद्वत् भट्टारकवारे कथमे-
नान दलैः सृशामि” हितो० ।

भट्टि पु० । द्वाविंशतिसर्गात्मके महाकाव्यभेदे तच्च जयमङ्गलेन
त्रीधरस्वामिसूत्रो महाब्राह्मणस्य महावैयाकरणस्य भट्टः
कृतिरित्युक्तं भरतमङ्गिकेन भट्टहरिणा कृतमित्युक्तं
तच्चिन्त्यं “काव्यमिदं विहितं मया वनभ्यां त्रीधरसेनन
रेन्द्रपाणिनायाम्” तत्र द्वाविंशसर्गात्मके उक्तेः न भट्ट-
हरिकृतत्वम् । भट्टहरेरुज्जयिनीवाक्यव्यत्येन तच्चरुपति-
त्वेन च नृपालरराजधानीवासव्यत्योक्तेरनुचितत्वात् ।
भट्टिनी स्त्री भट्टं स्वामित्वमस्मात् इति ङीष् । नाट्योक्तौ
१ अङ्गताभिनेकायां, रात्रिः स्त्रियाम् अमरः । २ विप्र-
भाष्यायाम् मेदि० ।

भट्टोलि पु० विद्वान्मौल्यदीश्वरकौस्तुभादिपुस्तकारके दी-
क्षितोपनामके वैयाकरणभेदे । [वनभट्टे ।

भट्ट परिमाणे भ्वा० षा० सक० सेट् इदित् । भण्डते अमण्डित
भट्ट कल्याणभाषणे चु० उ० सक० सेट् इदित् । भण्डयति-ते
अमण्डित-त । प्रतारणे च भण्डयति प्रतारको स्रग्धं
धनदानाङ्गीकारेण, सन्निदोपलम्भे परिहासे च उणा०
सू० भट्टिभण्डोः पृथग्विदेषात् अयमिदं दुभिन्नोऽपि ।
भट्ट पु० भट्टि-अच् । वर्षसङ्हरभेदे “लेटस्त्रीवरक-
न्यायां जनयामास षड्नरान् । मल्लं मल्लं मातर
च भट्टं कोचं च कन्दरम्” ब्रह्मवैवर्तस्य २० अ० ।

भट्टिल पु० भट्ट-इलच् । १ वीरे २ सेवके उज्ज्वलः । ३ कृषि-
भेदे ततः गतां अण्यत्वे यच् । भाटिल्य तदण्यत्वे अन्धा०
फञ् । भाटिल्यायन तदण्यत्वे वडल्ये तस्य डुक् ।

भण्य कथने भ्वा० पर० द्विक० सेट् । भण्यति । अभाषोत्-अम-
बोत् । षडि वा डुलः । अवीभण्यत्-त अवीभण्यत्-
त । कथनमिह व्यक्तवाक्यम् ।

भणिति स्त्री भण-कित् यहादित्वादिट् । कथने । गौडो-
वीर्यकुलप्रशस्तिभणितेः” नेप० । [२ इहत्यां रत्नमाणा ।
मण्टाकी स्त्री भटि-बाकन् ङीष् । १ दातृक्याम्, अमरः ।
भण्टु(ण्टु)क पु० भटि-उक ऊक वा । श्रोत्राकटके रत्नमा-
भण्ड पु० भटि-अच् । अशीर्वाक्यभाषणे (भाट्ट) ल्यो वे-
दस्य कर्तारो भण्डपूर्तपिपाचकाः” सर्वे सं० चार्वकदर्शनम्
मण्डक पुंस्त्री० मण्ड+संघायां कन् । अण्डनक्रे जटा० ।
स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

भण्डन न० भट्ट-भाषाधारादौ लुट् १ खनीकारे (प्रतारणे)
२ कवचे मेदि० । [विद्यायां शब्दर० ।

भण्डहसिनी स्त्री मण्डेन सह हसति णिनि ङीष् ।
भण्डि स्त्री भटि-इन् । १ वीचो हारा० वा ङीष् ङीवनः
२ शिरीषवृक्षे राजनि० । [शब्दर०

भण्डिका स्त्री भण्ड-एवञ् कापि अत इत्वम् । मञ्जिषायां
भण्डित पु० भटि-क्त । १ अग्निभेदे ततः सगौ यञ् । भाण्डित्य
तद्गोत्राण्ये पुंस्त्री अन्धा० फञ् । भाण्डित्यायन तद्गोत्रा-
ण्ये पुंस्त्री० । तस्य वडल्ये वा डुक् ।

भण्डिर(ल) पु० भण्ड-इलच् पृथो० रस्य वा लः । १ शिरीषवृक्षे
अमरः । रालः वाचस्पतिः । लालः शुभे दूते त्रिः
उणादिको० ।

भण्डीतकी स्त्री भण्डो सती तदति तक्-स्थाने अच् गौरा०
ङीष् । मञ्जिषायां भाष्यम् ।

भण्डीर पु० मण्डि वा० ईर । १ समष्टिकुचुमे २ तच्छुनीयगात्रे
३ शिरीषवृक्षे च राजनि० हरिवं० ६५ अ० । तदनवर्णनस्य
भण्डीरलतिका स्त्री भण्डीर इव जतते जत-अच् स्त्रार्थे
क कापि अत इत्वम् । मञ्जिषायां राजनि० ।

भण्डीरी स्त्री भटि । वा० ईर गौरा० ङीष् । मञ्जिषायां
अमरः । रस्य लः । तत्पार्थे पु० शब्दच० ।

भण्डु पु० भटि-अण् । देशभेदे ततः सुवास्वा० चतुरव्यां
अण् । भाण्डव तददूरदेशादौ ति० ।

भण्डु(ण्डू)क पु० भटि-उक ऊक वा । (भाङ्गन) मत्स्यभेदे
रत्नमाणा । दीर्घमध्यः २ श्रोत्राकटके रत्नमाणा ।

भट्ट शुभकथने प्रीतौ च भ्वा० षा० अक० सेट् इदित् ।
भन्दते अमण्डित । [भन्दत्-त ।

भट्ट कल्याणकरणे चु० उ० सक० सेट् इदित् । भन्दयति-ते कद०
भट्टन्त पु० भटि-अच् नबोपः । १ वीरभेदे । २ पूजिते ति० ।
उणादि० ३ प्रपूजिते उज्ज्वलः ।

भट्टाक न० भटि कल्याणे आकन् नबोपः । कल्याणे उज्ज्वलः
भट्ट न० भटि-रक् ति० नबोपः । १ मङ्गले उणा० २ सप्तके
३ खर्षे च मेदि० । ज्योतिषोक्ते वृषादितः सप्तमे करणे
क्री न० । ४ मन्त्रादेवे षष्ठ्ये षष्ठ्यने षष्ठ्यत्वे षष्ठ्यत्वे
जातिभेदे षष्ठ्यत्वे १० रामचरमभेदे पु० मेदि० । ११ सुमेरु-
श्रेष्ठे पु० हेमच० । १२ ज्योतीष्ये च पु० राजनि० । ज्योति-
षोक्तास्तु १ इति वासपत्नीहाटयोतिषिणु च स्त्री ।
१३ वापौ १४ चोटे च ति० मेदि० । १५ देवदारुणि पु० ।
१७ जम्बुमनिष्यां स्त्री “राणे वां भट्टया वृह” ति० त० ।